

Pro pohledávku vymáhajících věřitelů byl zabaven chmel, jenž byl napotom dlužníkem prodán společností pro nákup a prodej chmele. Z toho, co dluhovala společnost za chmel, vybrala si 5.000 Kč spořitelna v R. (jež nebyla vymáhající věřitelkou), ježto si prý vyhradila na chmelu zástavní právo pro zápůjčku poskytnutou dlužníku. K návrhu vymáhajících věřitelů nařídil *e x e k u č n í s o u d* spořitelně v R., by vybraných 5.000 Kč složila na soudě. K rekursu spořitelny v R. *r e k u r s n í s o u d* napadené usnesení zrušil jako nezákonné. *D ů v o d y*: Nejde o řešení otázky, zda stěžovatelka nabyla na soudně zabaveném chmelu již dříve mimosoudního práva zástavního. Exekuční soud neprovedl prodej zabaveného chmelu, chmel byl prodán bez soudní intervence, takže věc byla tak, že zabaveného chmelu před provedením soudního prodejového řízení již nebylo. V takovémto případě nemohlo vůbec dojít v soudním prodejovému řízení, z čehož dále vyplývá, že exekuční soud nemá disposiční právo nad výtěžkem za mimosoudně prodaný chmel. Neboť exekuční řízení skončilo odpadnutím zabaveného předmětu. Může proto vymáhajícím stranám býti jen přenecháno, by své nároky uplatňovaly žalobou proti těm osobám, jež překážely provedení soudního prodejového řízení. Ustanovení § 258 ex. ř. nemůže tu vůbec přijíti v úvahu, jelikož zabavená věc nebyla prodána v soudní exekuci.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajících věřitelů.

D ů v o d y:

Dovolací rekursy nejsou opodstatněné. Soudní nařízení rozvrhu nejvyššího podání v exekučním řízení předpokládá, že k návrhu několika vymáhajících věřitelů byly zabavené svršky prodány soudně, buď soudní dražbou, nebo prodejem z volné ruky (§§ 264, 268, 270 a 285 ex. ř.). To se v souzeném případě nestalo, nýbrž dlužník prodal zabavený chmel pod rukou společností pro nákup a prodej chmele před provedením soudní exekuční dražby. Tím byl odňat předmět prodejovému řízení. Docílený výtěžek nebyl zabaven vymáhajícími věřiteli a nemůže proto býti v řízení exekučním rozvrhnut mezi věřitele, neboť řízení exekuční skončilo odnětím zabaveného předmětu z exekuce a bylo proto řízení exekuční zrušiti. Názor stěžovatelů, že cena zabaveného předmětu nastoupila v tomto případě, kde soud cenu tu v rukou nemá, na místo zabavené věci, nemá v exekučním řádě oporu. Pokud jde o 5.000 Kč, jež prý své-
mocně vybrala Spořitelna v R. u kupitele chmele, poukázal správně rekursní soud vymáhající věřitele na pořad práva, by se žalobou domáhali na spořitelně vydání peněz těch, pakli míní, že jim k penězům těm přísluší nároky, předcházející právu spořitelny.

Čís. 11085.

Z odkladu exekuce na dlužníkův nárok proti třetím osobám (na převod vlastnictví pokud se týče na vydání vkladní listiny na vklad vlast-

nického práva k nemovitosti) bez současného zrušení (§ 43, druhý odstavec, ex. ř.) provedeného a doručením usnesení již vykonaného zabavení tohoto nároku nehrozí o sobě vymáhajícímu věřiteli újma ve smyslu druhého odstavce § 44 ex. ř.

Lze po případě povolit odklad provedení usnesení (§ 524 c. ř. s.) rekursního soudu, jímž byl odklad exekuce učiněn závislým na složení jistoty dlužníkem.

(Rozh. ze dne 16. října 1931, R I 641, 642/31.)

Soud první stolice povolil usnesením ze dne 24. ledna 1931 odklad exekuce až do právoplatného rozhodnutí sporu C 19/31. Rekursní soud usnesením ze dne 9. března 1931 vyhověl rekursu vymáhajícího věřitele potud, že povolil odklad exekuce pod podmínkou, že dlužník složí do čtrnácti dnů od doručení usnesení rekursního soudu u prvního soudu jistotu 5.000 Kč. Návrhu dlužníka, by výkon usnesení rekursního soudu ze dne 9. března 1931 byl zastaven až do rozhodnutí dovolacího rekursu proti tomuto usnesení, soud první stolice usnesením ze dne 17. dubna 1931 vyhověl, rekursní soud návrh usnesením ze dne 8. května 1931 zamítl.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacím rekursům dlužníka a obnovil obě usnesení prvního soudu.

Důvody:

Dovolací rekursy povinného směřují jednak proti usnesení, jímž byl odklad exekuce rekursním soudem učiněn závislým na složení jistoty 5.000 Kč, jednak proti usnesení, jímž byl zamítnut návrh na odklad provedení tohoto usnesení rekursního soudu. V onom směru má dovolací rekurent pravdu. Exekuční soud povolil vymáhající straně exekuci zabavením nároku na převod vlastnictví, pokud se týče na vydání vkladní listiny na vklad vlastnického práva k pozemku, proti obci i proti knihovním spoluvlastníkům nemovitosti, majitelům 29 usedlostí v Z. O vzniku zabaveného nároku tvrdila vymáhající věřitelka, že povinný koupil od obce onen pozemek, vystavěl na něm dům, ale že vlastnické právo k němu jest zapsáno pro majitele oněch usedlostí, že však jest sporné mezi obcí a oněmi knihovními spoluvlastníky a že je poznamenána žaloba o zrušení spoluvlastnictví, spor však že není rozhodnut a že proto obec nemohla povinnému vydati vkladní listinu. Podle návrhu a podle usnesení mu vyhovujícího bylo zapovězeno i obci Z. i oněm knihovním spoluvlastníkům vydání vkladné listiny povinnému a povinnému bylo zapovězeno nakládati se zabaveným nárokem. Usnesení o tom byla účastníkům doručena. Povolená exekuce byla k návrhu povinného odložena, ale při tom nebylo zrušeno podle § 43 druhý odstavec ex. ř. provedené a doručením usnesení již vykonané zabavení sporného nároku. Trvá proto účinek zákazů obci Z. i knihovním spoluvlastníkům pozemku, ježto dosavadní exekuční úkony byly při odkladu exekuce podle

§ 43 první odstavec ex. ř. zachován v platnosti. Protože nebylo ani tvrzeno ani osvědčeno, že zákazů obec nebo oni knihovní vlastníci pozemku dbáti nechtějí, nelze seznati, jak by odkladem exekuce, jímž bylo zabráněno jen dalšímu jejímu provádění podle § 328 ex. ř., jež ostatně ani nebylo navrženo, mohlo být ohroženo uspokojení vymáhající věřitelky. Obava její vyslovená v rekursu, že povinný dostane vkladní listinu a že tím jest ohrožena dobytnost nároku následkem odkladu, jest vyvrácena tím, že v důsledku zákazů ani obec ani knihovní spoluvlastníci vkladní listiny vydati nesmějí; že by dobytnost nároku vymáhající věřitelky byla ohrožena následkem odkladu přes to nebo v jiném směru, nebylo ani tvrzeno a není z okolností nijak patrné. Proto tu není podmínka § 44 ex. ř. pro uložení jistoty povinnému. Jistota nemůže sloužiti k tomu, by byl na povinného činěn nátlak, by splnil vymáhaný nárok, nýbrž jistota má sloužiti jen k zajištění ohrožené dobytnosti vymáhaného nároku. Dobytnost tu však neohrožuje o sobě okolnost, že byl povolen odklad. V důsledku tohoto stanoviska není potřebí zabývati se ostatními vývody dovolací stížnosti. Vyhověním dovolacímu rekursu proti uložení jistoty stal se sice dovolací rekurs proti zamítnutí návrhu na odklad provedení a výkonu usnesení rekursního soudu bezpředmětným, jinak však jest dovolací rekurs proti nepovolení odkládacího účinku odůvodněn. Podle § 524 c. ř. s. a § 78 ex. ř. může soud k návrhu naříditi zastavení provedení usnesení a případného výkonu, když tímto zastavením nevznikne nepoměrná újma pro výkon usnesení nebo pro exekuci, jež podle něho má být zavedena, a když bez zastavení by byl účel rekursu zmařen. Tomu je tak v souzeném případě. Kdyby nedošlo k zastavení usnesení a v odložené exekuci se pokračovalo z důvodu, že by povinný nesložil jistotu, byl by zmařen účel rekursu proti jejímu uložení. Pro výkon usnesení nevznikne zatímčným zastavením jeho provedení nepoměrná újma, jakž plyne z toho, co již bylo shora uvedeno.

Čís. 11086.

Je-li předmětem rozepře jen udělení přivolení vlastníka hypoteky podle § 45 III. dílčí novely, neřídí se hodnota předmětu rozepře § 57 j. n., nýbrž žalobcovým oceněním.

(Rozh. ze dne 16. října 1931, R I 825/31.)

Firma K. postoupila žalobcově pohledávce 32.000 Kč přednost před svou knihovní pohledávkou, zajištěnou na nemovitosti žalované. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se žalobce na žalované svolení k postoupení přednosti a, oceniv žalobní nárok na 5.000 Kč, zadal žalobu na okresním soudě. K námitce věcné nepřislušnosti soud prvního stupně žalobu odmítl. Rekursní soud námitku zamítl. Důvody: Soud prvního stupně vyhověl námitce věcné nepřislušnosti, maje za to, že jde o rozepři mající za předmět jen zajištění pohledávky nebo zástavní právo a že jest proto pro ocenění předmětu rozepře rozhodná výše pohledávky